

tona, endreçant el celebrant, a l'acabar, una fervorosa plàcida als assistents, fent la apologia dels defensors de Barcelona i del patriotisme català.

Amb eloqüents parrrafes cantà un himne a la Creu, sostenint que la Religió va ser el fonament de la personalitat catalana, la que enllista i armonitza totes les confiances de Catalunya i la que ha de salvar-la.

Acabada la missa, pareixen tots els fidels a besar la mà a la Verge, dirigint-se la majoria seguidament a rebre la Sagrada Comunió.

Com de cada any van repartir-se recordatoris de l'acte.

Entre els assistents an aquesta solemnitat religiosa hi havia moltes personalitats del nostre camp, donant proves de la benemèrita Lliga de Nostra Senyora de unir el més ardent patriotisme al més fervent esperit religiós.

A la sortida del temple alguns socis anaren a disposar a la estatua de Casanova una hermosa corona, que hi fou portada en un landó.

De Reus

Segons telegrama de Reus, la Lliga Regionalista de Reus va posar la bandera catalana a mig pal en senyal de dol, commemorant la luctuosa data 11 de setembre de 1714.

Des del Montseny

Ha sigut adreçat al president de la comissió organitzadora de l'Homatge an en Rafael de Casanova el següent comunicat:

«Senyor: La Colonia de «El Trompa» de Santa Fè de Montseny, us envia una branca d'abet collida a un dels cims més alts d'aquesta serra, on batega encara invicte l'esperit lliure de la Patria, per a posar-lo al peu de la estatua del senyor de Casanova, en homenatge als qui l'any 1714 lluitaren contra les tropes horribles, en defensa de la llibertat de Catalunya».

Visquiu, senyor, molts anys per a bé de la nostra terra.

Santa Fè del Montseny, 10 de setembre de 1913.

M. Alcántara i Guisart, Trinitat Estrader, Serafi Gili, Lluís Bassa, J. Llorens i Artigas, Lluís Durán, M. Alcántara i Colomer, Teresa Gaspar, Marcel·la Hernández, Enriqueta de la Gimenex, Teresa Alcántara, J. Alcoverro, Serafi Bassa, Francisco Serra, Teresa Juvany, Teresa Martí, Josep Escarrià.

La Joventut Valencianista

Passat migdia, la comissió que rebia les ofertes, va rebre una comunicació de l'anònima i patriòtica «Joventut Valencianista» de Barcelona, la que els seus socis s'adherien a l'homenatge al nostre gran patriota.

La notícia de l'adhesió va obrir ràpidament per entre les nombroses circumstàncies, aplaudint la patriòtica comunicació de la «Joventut», i fent-ne grans elogis.

En el Fossar de les Moreres

A la una de la matinada, alguns socis de l'agrupació de joves «Els Nèis dels Almogàvers», van dirigir-se des del monument an en Casanova, al lloc que ocupava el «Fossar de les Moreres», prop de Santa Maria del Mar, on foren enterrats els cadàvers dels nostres marts, col·locant-hi una placa negra, en la que s'legien en lletres blanques els següents versos del Pirra:

Als marts de 1714

Al Fossar de les Moreres, no s'hi enterra cap traïdor; fins perdent nostres banderes serà l'urna de l'honor.

Amb aquest motiu foren molts els que desfilaron davant de dita placa al tornar de la visita al monument del Casanova.

De la tarda

Durant tota la tarda va ser molta la animació que hi hagué al voltant de l'estatua del Rafael Casanova.

Molts particulars i entitats hi van portar pomells de flors i coronas. Cap al tard l'estatua era completament coberta de flors, com també els pals que s'havien aixecat al seu voltant.

Seguien repartint-se follets i fulles de propaganda catalanista.

Banderes a mig pal

Amb motiu de la diada onegé ahr la bandera de les quatre barres a mig pal en la majoria de les societats catalanistes.

Ahr cap al tard un grup de socis del Casal Nacionalista Martinec anà a fer ofrena d'una corona al Conciller en Cap.

Quasi tots els socis que hi acudiren eren obrers, que provocaren grans aplaudiments en el públic.

Sessió de l'Ajuntament

Comença a les 5.40. Presidència del senyor Collado.

S'aprova l'acta de l'anterior.

Oficial

Varis oficis del governador civil en que comunica que ha destinat les recomanacions intermedies dels següents senyors contra l'arbitri sobre instrucció de generadors i motors, relatives als anys 1903 a 1909; S. C. Radisson, 1903 a 1907; Joan Tey i Alexandre Bergé, 1903 a 1909; Segimón Meyer, 1903 i 1904; Guillem Peters, 1906; senyors Figueras, Sagera i Companyia, Marcell Casajuana, Viuda i fill de A. Illa, Ramon Puigmarí, L. C. Radisson, Sola Germans, Josep Tico i Ferrer, Francisco Gariga, Miquel Saladrigas i Francisco Garriga, 1901, 1904 i 1905; Joan Giménez, 1910; Francisco Riviére Chavany, 1903 a 1909 i 1910; Joan Boada, gerent de la ràdio social «Boada i Gurt», 1908; Lluís Caparà, 1909 i 1910; Francisco Mañá, 1912; senyors Masana i Vilaseca, hereus d'Andreu Franas, Rosend Masó Araní, Enric Pastells, Societat Freres i Marcell Casajuana, 1901, 1902, 1903 a 1907; Andreu Padris, Joan Cots i Successors de Lluís Bonafey, 1911; Fills de Pere Portabella, Fills de B. Recolons, Fills de M. Puig, Joan Roldán, Viuda i Fills de Ramon Almirall i Josep Mundó, 1911; Lluís Rellier, 1911 i següents; Baldozer Roca, 1911; Societat Richardson Freres, Ramon Puigmarí, Salvador Bernadas i Viuda i Fills de A. Illa, 1901 a 1907; senyors Bosch i Roure, Ribas i Pradell i Masana i Vilaseca, 1911 i 1912; Joan Roldán, 1912; i Tamas Recolons, gerent de la ràdio social Fills de Bartomeu Recolons, 1908.

Ofici de l'Alcalde de Roda invitant a nostra Corporació municipal en nom de l'Ajuntament i la Junta especial de festes d'aquella vila, a la festa del Peix que se celebrará el dia 28 de l'actual.

De Consums

Al llegir-se un dictamen proposant autoritzar a la comissió d'Hisenda per a fer un viatge d'estudi de supressió dels consums, el senyor Nualart manifesta que no comprén com havent l'alcalde declarat-segons un diari local—que les Corts espanyoles no tindran temps d'aprovar els crèdits necessaris per a la substitució dels consums a Barcelona i, per lo tant, aquesta reforma no's podrà implantar, vingui ara la comissió d'Hisenda amb aquesta via que té tot l'aspecte de ser un viatge partidari, és a dir, que el president de la comissió senyor Lladó i Valles, procurará recullir exclusivament les raons favorables.

a la supressió i prescindirà dels inconvenients.

En qual cas seria censurable que aquesta passejada (sic) sigui pagada per la ciutat.

El senyor Lladó manifesta que com a president d'Hisenda no té de fer res de lo que declara l'alcalde ni de lo que pensi fer el Govern, sinó complir el precepte de l'art. 170 de la Constitució, que és de suprimir els consums a Barcelona en 1914.

La comissió que viatgi no anirà a Madrid, Valencia i Saragossa a buscar arguments favorables, sinó a estudiar els efectes de la substitució en aquelles capitals i presentar-los imparcialment a la corporació municipal.

El dictamen és aprovat.

Un dictamen proposant fer unes obres al local de Can Turó no hi ha un vot, i el dictamen, dona lloc a una lluita entre radicals.

El senyor Serrallera demana que resti sobre la taula, però el senyor Mir s'enfada i en tó bastant agre diu que el dictamen és urgent perquè el local està inhabitable i ple d'aigua fins al punt de que'l cabó del quarteret ha agafat foc, i restrena la comissió de Governació no pot consentir en l'aplacament del dictamen.

Ni l'un ni l'altre's convenen, i l'alcalde els dona una sortida, dissimulada, sospensent el debat i passant a tractar de la neteja pública.

De neteja pública

Se dona compte d'aquesta comunicació:

«La Comissió Consistorial designada para asesorar a esta Alcaldía en el asunto de la limpieza, en Junta del 5 del actual, examinó las proposiciones de los señores Matons y Lladó y Valles, que V. E., en Consistorio del día 4, sometió a su estudio y dos instancias presentadas por la Compañía General de Saneamiento y Reformas Urbanas, en la primera de las cuales interesa se resuelva con la posible urgencia si se la autoriza para encargarse de la prestación de los servicios contratados, por haber cesado las causas que motivaron el acuerdo de 2 de agosto último pasado, en méritos del cual se hizo cargo del servicio el Ayuntamiento y en la segunda se solicita que se someta a la Junta de Arbitraje a que se refiere el artículo 11 del contrato de limpieza la divergencia surgida en el seno de la Comisión mixta al adoptar el acuerdo relativo a la incautación por V. E. del material reversible al Municipio, como consecuencia inmediata de la rescisión acordada que entiendo no puede considerarse ejecutivo».

La Comissió estudió la situació del asunto y adoptó por unanimidad los siguientes acuerdos:

1.º Que el Ayuntamiento se encargue directamente del servicio de limpieza a los efectos del artículo 27 del contrato y en uso de su derecho, de prestar directamente al servicio de ordenar a la Compañía general de Saneamiento que continúe prestandolo hasta que sea firme el acuerdo de rescisión.

2.º Que se esté a lo acordado en el apartado anterior respecto a la instancia de dicha Compañía, en la que interesa se le manifieste si se la autoriza para encargarse de los servicios contratados.

3.º Que se archive la otra instancia de la repetida Compañía, teniendo en cuenta que los acuerdos de la Comisión mixta, con la aprobación de la Alcaldía, son ejecutivos; por lo que ningún valor tienen las consideraciones con que trata de demostrar la Compañía que no tiene tal carácter el relativo a la incautación por el Ayuntamiento del material reversible al Municipio, y en cuanto a la Junta de Arbitraje cuya convocatoria solicita por no proceder según el contrato ni apoyarse tal procedimiento en precepto legal alguno.

En los acuerdos transcritos estima la Comisión que queda resuelta la parte esencial de la proposición de Sr. Lladó y acordó, además respecto del Sr. Matons, reclamar de las oficinas facultativas los datos necesarios para resolver acerca de la conveniencia de abrir una información pública o concurso, con las condiciones en dicha proposición apuntadas.

Y esta Alcaldía se complace en elevar a V. E. los transcritos acuerdos por tener a bien otorgarles su superior aprobación.

El senyor Lladó i Valles presenta la addició següent:

«El concejal que suscribe tiene el honor de proponer al Consistorio el siguiente acuerdo:

Primero. Se abre un concurso entre todas las personas o compañías que se crean en condiciones de poder realizar los servicios de limpieza pública, domiciliaria i riegos de la ciudad de Barcelona, invitandoles para que dentro del plazo de treinta días hábiles que empezarán a contarse al siguiente día de la publicación del siguiente anuncio en el Boletín Oficial de la provincia, presenten en la Oficina del Registro de la Secretaría del Ayuntamiento durante las horas de oficina las propuestas u ofertas de realización de aquellos servicios».

Segunda. Las propuestas se comprenderán de una Memoria explicativa de la forma, modo y condiciones en que se vengán a llevar a efecto los expresados servicios, de modelos o dibujos de los carros y demás aparatos que se proponga emplear y de un cuadro de precios y presupuesto que comprenda todos los servicios que han de realizarse.

Tercera. Para tomar parte en el concurso tendrá que depositarse previamente en la oficina de la Secretaría de la ciudad de 200.000 pesetas en metálico o en valores en la forma prevenida en la Instrucción vigente.

Quarta. El Ayuntamiento se reserva el derecho de elegir la proposición que considere más conveniente o de rechazarlas todas sin que los concursantes puedan formular reclamación de ningún género.

Quinta. El adjudicatario vendrá obligado a otorgar la escritura de contrato en los quince días de haberse comunicado la adjudicación.

El senyor Montanyola, en vista de la magnitud i complexitat de l'assumpte, demana que quedi sobre la taula per a un detingut estudi.

El senyor Lladó, al contrari, creu que amb el temps que fa que's discuteix això, els regidors han tingut prou temps per a estudiar-ho, además de que's tracta d'un assumpte urgent.

El senyor Marial també està per la urgència.

El senyor Ferrer creu que les bases de l'adició del senyor Lladó són massa importants per a resoldre en una sola sessió. Es precs demanar informe als facultatius.

El senyor Marial no comprén com després d'haver-se dit públicament que els facultatius eren inepes, ara els mateixos que digueren això hi recorren.

El senyor Montanyola diu que si incidents de poca importància han passat a la comissió consistorial de neteja, molt més hi ha de passar una proposició, esmena, addició, o lo que sigui, del senyor Lladó.

Analitza l'apartat 2 de la proposició Lladó i creu que el pla de 30 dies és insuficient, a no ser que's tracti d'afavorir amb aquesta via que té tot l'aspecte de ser un viatge partidari.

En votació nominal és aprovada la urgència per 17 vots contra 10.

Aleshores el senyor Montanyola demana que la comissió de neteja se re-

uneixi i s'igui si admet l'adició del senyor Lladó.

Aquest observa que la comissió és assessora de l'alcalde, però no dictaminadora.

El senyor Montanyola manifesta que no insisteix sobre'l particular, i presenta una esmena a la addició Lladó ampliant el pla de 30 dies a 3 mesos.

El senyor Lladó no s'hi conforma. El senyor Montanyola torna a remarcar que, en 30 dies, sol's podrien anar a concurs determinades persones que ja estiguin preparades.

El senyor Marial s'indigna, interromp arduament i diu que 30 dies són més que suficients.

El senyor Nualart creu que els matons escabrimaires, subjectant-se a una organització i reglamentació i millorant el material, foren els que més bé podrien resoldre el problema d'una manera definitiva.

Se declara partidari de l'esmena del senyor Montanyola i de la reparació del senyor Montanyola i de la separació dels serveis de neteja pública i de la domiciliària.

Vient d'un debat interminable, la comissió de neteja pública, votada per 15 vots contra 11.

El senyor Montanyola presenta una altra esmena fixant el pla del concurs en 2 mesos.

També és rebuçada per 16 vots contra 12.

Queda aprovat per 16 vots contra 12 el paràgraf primer de l'adició Lladó amb una lleu modificació de redacció proposada pel senyor Montanyola.

S'aprova el paràgraf segon.

Al tercer, el senyor Montanyola presenta una esmena rebuçant el dipòsit a 50.000 pesetes.

El senyor Juncal creu que hauria de ser de 100.000. Això és lo que s'acorda per 17 vots contra 10.

S'aproven els darrers paràgrafs.

El senyor Montanyola proposa que l'Ajuntament pugui concedir separatament el servei de neteja pública i el de la domiciliària.

En votació nominal és rebuçada per 17 vots contra 9.

(Durant aquesta discussió, cada vegada que hi havia votació nominal, el senyor Serrallera, que de la majoria radical, sortia de la sala per a no votar.)

Es tracta a continuació de la comunicació de l'alcalde, i el senyor Montanyola tridra l'atenció sobre el perill de que ingressin a les brigades municipals els 600 homes de la companyia.

A l'efecte presenta una esmena demanant que no s'introdueixi cap modificació en lo referent al personal sens previ acord de l'Ajuntament.

És rebuçada per 20 vots contra 5.

La comunicació de l'alcalde és aprovada.

Se dona compte d'una comunicació de l'alcalde, en la que malgrat estar facultat per l'Ajuntament per a pendre iniciatives en l'assumpte de les escombraries, trasllada a la corporació una comunicació de la companyia de neteja, en la que's demana la reunió de la comissió mixta.

Considerant que és l'alcalde qui ha de resoldre aquestes coses, se presenta una proposició de no hi ha lloc a deliberar, i el senyor Lladó en presenta una altra demanant la dissolució de la comissió mixta, desdel moment en que coincideix el contracte no té res que decidir.

Aquesta proposició, contrària al fi de la comissió i feta en concordància amb els desitjos de l'alcalde i molestosa per alguns individus de dita comissió, dona lloc a un llarg debat.

El senyor Ruiz Morales—de la comissió—sentint-se ofès per la proposició del senyor Lladó demana la paraula, i en mig d'un gran silenci se lamenta, i signa tan mal vista la comissió mixta, i es tendeix per tots els medis anular-la, no se sab per quines intencions.

S'enterra amb els seus correligionaris radicals i els manifesta que essent com és un radical honest i decent, considerará una ofensa personal el que's voti la proposició del senyor Lladó.

(Molt bé, molt bé, en els regionalistes i republicans, i grans riuers entre els radicals.)

Incident sorollós

El senyor Nualart se quixa també de lo mateix, lamentant que tant la presidència com els radicals vulguin denigrar injustament als que formen part de la comissió mixta.

El senyor Lladó i Valles presenta la addició següent:

«El Concejal de Investigación Pedagógica, creat recientemente por la Diputación Provincial, está trabajando activamente en la preparación d'una obra que pot ser de gran utilitat als barcelonins amants de l'Instrucció. Tal será la publicación del «Primer Anuario Guía de las Enseñanzas d'Adultos» per a ambdós sexes a Barcelona i pobles agregats».

La publicació d'aquesta obra que vol dedicar alguna de les hores que li queden lliures a millorar els seus coneixements o a posicionar-se d'una nova habilitat, té tres camins principals a seguir: el llibre, l'escola nocturna i la conferència. Referent a l'Instrucció pel llibre, Barcelona, desgraciadament, no posseeix ni el número de bibliotecas públicas i populars que exigeix la seva categoria, ni en les poques que's troben obertes en hores hábils per als obrers existeixen la organització, les facilitats i les conveniencias que foren de desitjar.

Es aquesta una deficiencia que, encara que demana atenció urgent, no's pot resoldre de cop i volta.

En quant als cursos de vespre i a les conferencias en sociedades, l'obrer, el dependient o la modista, no se'n aprofiten com podrien per desconèixer generalment la seva organització, lloc i condicions en que's donen.

El llibre que's està confeccionant, i que's distribuirá gratuïtament, obeeix al desig d'augmentar l'eficacia de les enseñanzas de vespre i de les conferencias públicas i populars que exigeix la seva categoria, i per aquest dató, podrà contribuir a la cultura de la població.

La «Anuari Guia de las Enseñanzas d'Adultos» per ambdós sexes a Barcelona i pobles agregats comprendrà tres parts.

En la primera se donarán, per ordre alfabetic d'entitats, els programes de totes les enseñanzas d'adults en nostra ciutat, amb indicació de lloc, dia i hora en que's donará cada assiatnatura, nota del professor, edat mínima de l'alumne, preu i demés condicions de les enseñanzas extra-académiques que's donen a Barcelona, destinant a orientar i situar a l'obrer o obrera i guai-lo en l'elecció d'un estudi.

La segona part presentarà, amb el mateix ordre, el número de matriculats durant l'any anterior a cada una de les enseñanzas i per aquest dató, podrà també, el que consulti la Guia, fer-se càrrec de l'importancia que'tenen els cursos catalogats en la primera part.

En una tercera part se farà menció de totes les conferencias, visites col·lectives i excursions que han tingut lloc a Barcelona durant l'any anterior a cada una de les enseñanzas i en el cas de les conferencias de tema, conferenciant, lloc, hora i dia.

En un apendix se consignaran alguns

El senyor Mir s'enfada, abandona la presidència, que ocupa el senyor Matons en el seu lloc, i demana la paraula, defensant-se dels conceptes del senyor Nualart, i donant explicacions.

El senyor Nualart demana que's voti la proposició de no hi ha lloc a deliberar, interrompent el senyor Figueras amb l'eloqüencia que'l caracteritza, dient que hi ha regidors que fan comedia i no declaren bé el seu pensament. (Com el senyor Figueras, per exemple.)

El senyor Nualart califica de «cobards al senyor Figueras, i aquest i el senyor Guàrdols comencen a cridar originant un escàndol fenomenal.

El senyor Matons desde la presidència procura fallar l'incident, i el senyor Figueras demana la paraula per a contestar al senyor Nualart, essent-li negada pel president, ordenant aquest que's lleixi la proposició que va a discutir.

El senyor Guàrdols, indignadíssim, amb gestos esvalotats i entonació mig còmica, mig trágica, surt en defensa del seu company demanant la paraula.

Vient que'l senyor Matons fall desentés, crida desoladament i al veure la passió de riure que s'ha apoderat de tothom, segueix cridant i avallant, pegant cops de puny a les taules i alçant cadires en pes, mentres el secretari segueix llegint tranquil·lament.

Per fi's causa, i restablerta la calma, el senyor Matons li concedeix la paraula.

El senyor Guàrdols, amb energia trágica, diu:

«¿Ara no la vull!»

Segueixen els esclats de rialles, fent chor inclós els mateixos radicals.

Se vota una proposició demanant que quedi l'Ajuntament senzillament enterat de la comunicació de l'alcalde, essent aprovada per 20 vots contra tres.

El senyor Lladó presenta una proposició demanant un vot de censura per al senyor Matons, en vista de sa conducta envers els senyors Figueras i Guàrdols.

Escàndol formidable

En vista de la proposició de vot de censura, el senyor Matons se retira de la reunió, amb gran entusiasme, tocant la música militar la Marxa Reial.

En el moment que el senyor Lladó fa entrega del vot de censura per a que sigui llegit, el senyor Mir toca la campaneta i diu:

«Havent transcorregut les hores reglamentaries s'acaba la sessió».

El senyor Lladó es queda amb la proposició de censurar al senyor Matons, i fit a fit el senyor Figueras es torna groc com la cera i el senyor Guàrdols se torna verd, i tots els demés riuen de gust al veure com queden els tres companys.

Final

Eren les deu i quan el senyor Lladó havia tornat en sí, el senyor Figueras canviat de color i tothom se disposava a sortir, s'apropen el senyor Matons i el senyor Guàrdols en actitud agressiva. Al veure el moviment, els regidors i periodistes s'hi posen pel mig, començant l'escàndol més sorollós de la nit.

El senyor Matons califica molt durament al senyor Guàrdols, i es crouen frases insultants i groixudes de debò, costant molt treball separar-los.

El senyor Guàrdols abaixa veles i tracta de donar explicacions al senyor Matons, qui les rebuça despectivament.

Tornats a separar, se troben cara a cara altra volta en els corredors, representant-se altra vegada l'escàndol, i fi cantant pel mig, el senyor Figueras cada vegada que veia que hi havia gent per a poder-lo deturar.

Les discussions segueixen per l'escala i s'acaba l'incident important-se'n als contrincants els seus amics.

Els comentaris segueixen durant llarga estona, calificant-se desfavorablement la conducta del senyor alcalde que amb la seva actitud sobre'l ple de les escombraries i la comissió mixta, i amb la retirada d'ahir de la Sala de Cent, foren en gran part causa d'una sessió escandalosa i gens edificant.

A tota persona que busqui orientació sobre les enseñanzas nocturnes i que's prengui la molestia de personar-se en aquelles oficines, se li ofrerá graciosament i del major grat, tota mena d'informes sobre l'entitat que triu per als seus estudis.

I fins, mitjançant un conveni que's pensa poder establir amb els centres instructius, se procurará que, l'alumne, además de guai, surti de l'oficina ja sigui matriculat a les classes que més li convingui.

Un altre servei de gran utilitat podrà prestar l'oficina informativa. De totes les conferencias que's donin a Barcelona ne conservará, degudament classificades, les ressenyes que'n facin els periodistes.

Si la conferencia se publica, ja sigui en forma de follet, ja en algun altre, com és molt freqüent, se'n podrà fer un exemplar, i abans mateix se conservará i estarán a la disposició del públic les còpies dels originals de les conferencias que envien els seus autors i els extractes que'n facin els secretaris de les entitats en que aquestes hagin sigut donades.

D'aquesta manera podran tenir posterior i permanent utilitat els sincers desvetllaments de no pocs conferenciant per la cultura.

L'Anuari Guia de las Enseñanzas d'Adultos per Ambdós Sexes a Barcelona i Pobles Agregats, se publicarà puntualment el 15 d'agost de cada any, molt abans de l'obertura de la matriculació, i mitjançant una combinació que asseguri que dels exemplars del mateix n'obtinguin solament aquells a qui pu-

guin fer servei, se distribuirá gratuitamente.

Enguany, com que'l «Concejal de Investigación Pedagógica» totjust s'acaba de constituir, l'Anuari apareixerá un xic retrassat.

No obstant, se treballa activament en la seva compilació i s'espera poder lo donar a la publicitat a darrers del present setembre.

Encara que'l «Concejal» està dirigit a totes les entitats d'Instrucció de que té noticia, demanant la respectiva informació que ha de figurar en la «Guia», se prega amb el major interès a totes les institucions de Barcelona i pobles

licita la reforma del port de Ondarroa i fa compromís d'honor el resoldre-la i facilitar 250.000 pessetes per a less obres, car no's pot consentir que ocorrexin desgracies an els pescadors per quantitats no molt importants, quan se destinen milers de pessetes a coses inne-

Recorria al·lusions d'iu que no pot negar que els vasconats tenen la seva personalitat, però que sobre tot hi ha la unitat de la patria.

S'absté de fer manifestacions polítiques per dificultats de tots conegudes i per a que no's cregui que amb ses paraules i actes reflexi la opinió del partit liberal.

Recomana una activa organització del partit a Vizcaya, perquè desitja que no hi hagi província ni poble sense representació liberal i a que sols aixís no

El comte de Romanones ha sigut molt aplaudit al final del seu discurs i de alguns paràgrafs.

De Portugal

Badajoz.—A la presó de Castelló han ingressat Carles Agustí Cruz, Agustí Ayal, Manuel Batista, Manuel Cetano,

Continuën detinguts Revelló i Souza, que auxiliaren als sindicalistes en els últims desordres.

Davant de la Duana de Lisboa s'han congregat milers de persones notícioses de que anava a ser registrada la maleta continent les joies que els monar-

La maleta, custodiada per forces de

El poble està molt excitat. Causen gran preocupació entre els amics de la República les informacions de la premsa anglesa relatives a un acord entre les cases de Braganza i Holien-

El Govern ha circulat ordres nomenant delegats especials per a que investiguin la veracitat de les informacions publicades que oficiosament han sigut desmentides.

D'Instrucció pública

Se nomenen vocals de les Juntes pro-

següents:

Leopold Casero i Rosa Sensat, de Barcelona; Carme Hidalgo, Joan Gomis, Ramón Sol i Josep Estradella, de Lleida; Josep Acuña, Rafael Oliver, Antoni Maria Alcover, Ignàcia Bonda, Antonia Roig i Joan Jaume Forn, de Balears; Jaume Frades, Miquel Padrós, Ramón Barrio, Enric Martí, Francesc Alcega,

Vaga a Riotinto
Madrid, 12, 1'15 matinalada.
El senyor Alba ha dit que s'han de-
clarat en vaga 20 guarda-frens del fer-
rocarril de les mines de Riotinto i uns
per solidaritat, i altres per força han-

La vaga alcança de moment de tres a quatre mil obrers.

El governador diu que de continuar el conflicte marxarà a Riotinto.

Creu el senyor Alba que el conflicte se solucionarà aviat.

Se tracta d'una petita reclamació dels

Un petard
Valencia.—Ha esclatit un cartutxo de dinamita a l'Ajuntament.
No ha ocasionat desgracies.
S'ignora qui sigui l'autor de l'atentat.

de Setembre

La vetllada teatral

El teatre del Paral·lel resultava petit per aplegar l'immensa gernació que va congregars hi. Tot era plè; llotjets, bu-

Les llogeres eren ocupades per representacions de societats autonomistes, i entre la concurrència de la platea hi havia moltes senyores i senyoretes que lluen llaçets amb les quatre barres.

Totes dues obres van ésser excel·lentment interpretades i molt aplaudides, donant-se a l'acabament de la representació visques a Catalunya i ressonant per la sala les estrofes de «Els Secadors».

Guimerà va ésser interpretat pel notable cristà senyor Tor, amb una justesa ben remarcable. Al donar el visca que acaba l'immortal poesia guimeranenca, va esclatar l'entusiasme del públic que va aclamar a Catalunya, tot aplaudint al senyor Tor, qui, després d'haver-se presentat repetides vegades a recu-

tributaven, va veure's obligat a parlar, fent-ho d'una manera ben propia de l'acte i amb conceptes plens de patriotisme.

Una cobla va interpretar a l'acabament de cada acte, sardanes, que va haver de repetir per a acallar els aplaudiments del públic.

El final de l'obra ha despertat de nou els entusiasmes del públic, que a peu dret ha aplaudit llarga estona el simbòlic triomf que presenta el poeta, i

na bon punt han començat a oïrlar les banderes catalanes, i s'han sentit lesques a Catalunya i les magestuoses estrofes de l'himne català han ressonat més vibrants.

Amb aquest entusiasme, el públic ha anat desallotjant el gran teatre, sentint-se a la sortida «Els Segadors».

No ha succeït el més petit incident.

Fills de E. Mas Sardà, Rbla. Centre, 20.

